

תת"ע 12203/05/20 - מדינת ישראל נגד כילאני צלאח

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 12203-05-20 מדינת ישראל נ' צלאח
תיק חיצוני: 90514456525

כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
כילאני צלאח	נגד
	נאשם

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן ביום 28.06.20 בהיעדר התייצבות המבקש.

1. המבקש קיבל דו"ח מהירות מסוג הזמנה לדין שמספרו 90514456525 המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות מעל למותר בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 מיום 12.10.19 שנאכפה באמצעות מצלמת מהירות מסוג א/3.

2. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט, בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 30 ימים; פסילה מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה למשך 2 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים; קנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

3. לטענת המבקש רישיונו נשלל בהחלטה מנהלית ובתום התקופה הוחזר לו ועל כן הוא סבר שבכך הסתיים הטיפול בתיק והוא אינו חייב להתייצב יותר בבית המשפט.

4. עוד טען המבקש כי לא ידע על המשך ההתנהלות בתיק, לא קיבל כל זימון לדיון ולמד על גזר הדין נגדו, רק כאשר עוכב לבדיקה שגרתית על ידי שוטר. לטענת המבקש כי הוא אף אינו דובר עברית. המבקש ביקש לבטל את גזר הדין וליתן לו יומו בבית המשפט.

טענות המשיבה

5. המשיבה טענה, כי ההודעה בדבר מועד הדיון נשלחה לכתובתו הרשומה של המבקש, שלא הוכחה על ידו והוחזרה בטענת "לא נדרש" ומשכך, בוצעה מסירה כדין והמבקש לא הציג סיבה מוצדקת לאי התייצבותו. לטענת המשיבה טענת המבקש בנוגע לפסילה המינהלית נטענה בעלמא, ללא הסבר או אסמכתא. לטענת המשיבה גזר הדין שניתן בהעדר המשיב אינו חורג ממתחם הענישה הנוהג בעבירות דומות ומשכך לא נגרם למבקש כל עיוות דין המצדיק

עמוד 1

את ביטול פסק הדין .

דין והכרעה

6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דין בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסינ נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגיונות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחסד"פ הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש בדיון

10. המבקש טען כי לא קיבל הזמנה לדיון.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, מיום 21.5.17, עפ"ת (חי')

67571-03-18, אפשטיין נ' מדינת ישראל, מיום 25.4.18, רע"פ 106/15 עו"ד קריב נ' מדינת ישראל, מיום (20.1.15).

גם בעפ"ת 62391-02-19 סויטי נ' מדינת ישראל מיום 16.5.2019 (לא פורסם) קבע כב' השופט כדורי כי לשם ביסוס חזקת המסירה, די למאשימה להראות שההזמנה לדין נשלחה לנמען ההזמנה בדואר רשום.

11. דהיינו אם הוכחה המשיבה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

על-פי אישורי המסירה, שצורפו לתגובת המשיבה, ההזמנה לדין נשלחה, באמצעות דואר רשום לכתובתו של המבקש כפי שהיא מופיעה במרשמים "סאלח אל-דין 0 ת"ד 69316 ביום 29.03.20 והוחזרה לשולח בציון "לא נדרש".

12. אם דבר הדואר "לא נדרש" על ידי המבקש דהיינו, ההודעה לסור לסניף הדואר ליטול את דבר הדואר נשלחה לכתובתו של המבקש אך הוא לא ניגש לקבלה, ייחשב המבקש כמי שההודעה הומצאה לו כדין ועליו הנטל להוכיח כי לא קבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו. (עפ"ת (חי') 20229-12-17 חזן נ' מדינת ישראל, מיום 2.1.18 ורע"פ 3698/17 יוספוב נ' מדינת ישראל, מיום 7.5.17).

13. טענתו הכללית של המבקש לפיה לא קיבל לידי את ההזמנה לדין אינה עומדת בנטל ההוכחה הדרוש להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו, לא כל שכן כאשר לא צירף כל תימוכין לטענה זו. סתירתה של חזקה המסירה טעונה ראיה ותימוכין ולא תיעשה על-ידי העלאת טענה בעלמא כי המבקש לא קיבל את דבר הדואר לידי (1771/19 ליאור עבודי נ' מדינת ישראל מיום 11.7.2019, רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, 25.3.2018). לא זו אף זו, המבקש לא הסביר באיזו דרך הגיע אליו פסק הדין מושא בקשה זו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין נמסרה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדין.

חשש לעיוות דין

14. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

15. במקרה שבפניי לא העלה המבקש כל טענה באשר לעצם ביצוע העבירה אלא ציין באופן כללי וללא צירוף כל אסמכתא, כי שרישיונו נשלל מנהלית.

16. בנסיבות אלה אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

שיהוי בהגשת הבקשה

17. מדובר בבקשה המוגשת בשיהוי ניכר של כשנה, וזאת ללא נימוק המצדיק זאת ודין הבקשה להידחות גם בשל כך. (השוו: רע"פ 1896/18 הדני נ' מדינת ישראל [והאסמכתאות שם] (פורסם בנבו 10.05.18)).

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"א תמוז תשפ"א, 21 יוני 2021, בהעדר הצדדים.